

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a keresetükben az EK 230. cikk alapján az egyes halállományok esetében a 2007 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan megállapított kvótáknak a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló 2371/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (4) bekezdése alapján történő kiigazításáról szóló, 2007. február 15-i 147/2007/EK bizottsági rendelet megsemmisítését kéri.

A felperesek előadják, hogy négy okból kell megsemmisíteni a vitatott rendeletet:

Először a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 23. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadja a 2007–2012 közötti időszakra vonatkozó vitatott kvótacsökkentő rendeletet.

Másodlagosan a felperesek arra hivatkoznak, hogy amennyiben a Bíróság úgy ítéli, hogy a Bizottság rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a múltbéli túlhaladások okán kvótacsökkentést hajtson végre a jövőre nézve több év tekintetében, a Bizottság a jelen esetben állítólagosan visszaélt a hatáskörével. A felperesek ugyanis azt vitatják, hogy a Bizottság a szóban forgó rendelet 23. cikkének (4) bekezdésében foglalt követelménnyel ellentétben nem állapította meg a kvótacsökkentés előtt, hogy a vitatott rendelettel érintett tagállamok, nevezetesen Írország és az Egyesült Királyság túllépték a számukra kiosztott halászati lehetőségeket. Továbbá a felperesek fenntartják, sérti a bizalomvédelem elvét, hogy a Bizottság hirtelen változtatott a kialakult, „az előző évekre alapított” kvótacsökkentési politikáján, amely eltért a 874/96 tanácsi rendelet 5. cikkének szövegétől és az abból levezethető gyakorlattól.

Ezen túlmenően a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az EK 253. cikkel ellentétben nem indokolta határozatát. Ezen alapon arra hivatkoznak, hogy a vitatott rendelet nem megfelelően indokolt, különösen mivel az gyakorlatának egyértelmű és radikális megváltoztatását képezi, jelentős hátrányt okozva a felpereseknek.

Végül a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az egyenlő bánásmód elvét megsértve járt el, mivel a többi halászflootta vonatkozásában nem tett a vitatott rendeletben foglaltakhoz hasonló intézkedéseket olyan esetekben, amikor hasonlóan fenyegetett halállomány tekintetében jelentős túlhalasztást jelentettek.

⁽¹⁾ HL L 46, 2007.2.16., 10. o.

2007. május 18-án benyújtott kereset – Reno Schuhcentrum kontra OHIM – Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)

(T-173/07. sz. ügy)

(2007/C 170/59)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Németország) (képviselő: S. Schäffner ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Payless ShoeSource Worldwide, Inc. (Topeka, Amerikai Egyesült Államok)

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának az R. 1209/2005-1. sz. ügyben 2007. február 28-án hozott határozatát, amely elutasította a 731C 0000 186 163/1. sz. megszűnési eljárással (186 163. sz. – Payless ShoeSource közösségi védjegy) kapcsolatos fellebbezést;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megszűnés megállapítása iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: A „Payless ShoeSource” közösségi ábrás védjegy a 25., 35. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében – 186 163. sz. védjegybejelentés.

A közösségi védjegy jogosultja: Payless ShoeSource Worldwide, Inc.

A közösségi védjegy megszűnésének megállapítását kérelmező fél: Reno Schuhcentrum GmbH.

A törlési osztály határozata: A megszűnés megállapítása iránti kereset részleges elutasítása, a védjegy fenntartása a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A fellebbezési tanács határozata: A fennmaradó, a 25. osztályba tartozó áruk ellen benyújtott fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat lényeges eljárási szabálysértést tartalmaz a közösségi védjegyről szóló rendelet 74. cikke, illetve a bizonyítási teher vonatkozásában. A felperes szerint a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban a tényleges használat tekintetében a bizonyítási teher a védjegyjogosultat terheli. A felperes továbbá úgy érvel, hogy az OHIM nem vizsgálhatja a tényeket hivatalból, a vizsgálata csak a felek által hivatkozott tényállás, bizonyítékok és érvek értékelésére, és a kérelem szerinti igényekre korlátozódhat. A felperes így arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács 2006. október 18-i közleménye, amely felszólította a védjegyjogosultat, hogy terjessze elő bizonyos megerősített nyilatkozatok eredeti példányát, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, különösen mivel a fellebbezési tanács ezt megelőzően a védjegyjogosult által benyújtott bizonyítékokat nem találta elegendőnek a tényleges használat megállapításához.

A felperes ezenfelül úgy érvel, hogy az említett eredeti példányok nem kerültek benyújtásra az előírt határidőn belül, és így a közösségi védjegyről szóló rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében azokat nem kell figyelembe venni.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács helytelenül értelmezte a tényleges használat fogalmát, megsértve ezzel a közösségi védjegyről szóló rendelet 15. cikkét.

2007. május 23-án benyújtott kereset – Mediaset kontra Bizottság

(T-177/07. sz. ügy)

(2007/C 170/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Mediaset SpA (Milánó, Olaszország) (képviselők: D. O'Keefe, Solicitor, K. Adamantopoulos és G. Rossi, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- az EK-Szerződés 230. cikke (korábban 173. cikk) alapján semmisítse meg az Olasz Köztársaság által az olaszországi digitális dekóderek támogatása tekintetében nyújtott, C 52/2005 állami támogatás ügyben 2007. január 24-én hozott bizottsági határozatot, különösen annak 1–3. cikkét;

- kötelezze az alperest a felperes a jelen eljárás során felmerült összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a C(2006) 6634 végleges ⁽¹⁾ 2007. január 24-i bizottsági határozatot támadja, amelyben a Bizottság úgy találta, hogy az Olaszország által a PAY-TV szolgáltatásokat kínáló digitális földi műsorszolgáltatók és kábel Pay-TV működtetők számára alkalmazott rendszer a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

A felperes, aki a szóban forgó állami támogatás kedvezményezettje, az alábbi jogalapokat említi.

Először a felperes előadja, hogy a Bizottság jogban tévedett az EK 87. cikk (1) bekezdésének alkalmazása és értelmezése során, amennyiben i) úgy vélte, hogy a közvetlenül a fogyasztóknak juttatott támogatások az EK 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak; ii) úgy vélte, hogy az intézkedés szelektív „gazdasági előnyt” biztosított a felperesnek; iii) arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés szelektív, mert feltételezetten megkülönböztető jellegű; és iv) úgy vélte, hogy az intézkedés torzítja a versenyt a közös piacon belül.

A felperes továbbá úgy véli, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát és nyilvánvaló jogban való tévedést követett el, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetetlen az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében.

⁽¹⁾ C 52/2005 (korábbi NN 88/2005, korábbi CP 101/2004)

2007. május 21-én benyújtott kereset – Euro-Information kontra OHIM (CYBERHOME)

(T-178/07. sz. ügy)

(2007/C 170/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Européenne de traitement de l'Information SAS (Strasbourg, Franciaország) (képviselők: P. Greffe és J. Schouman ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)